

již z povahy věci samé, neboť jde o takové případy, v nichž úřady jsou povinny jednati s největším urychlením, a nelze jim tedy ukládati, aby předem zkoumaly a snad i vyšetřovaly, mohl-li by či nemohl příslušný soudce zakročiti se stejnou rychlostí jako úřad policejní.

Vycházejce z tohoto právního názoru nepotřeboval se nss již zabývati námitkami stížnosti, že snad v daném případě mohly domovní prohlídky býti provedeny stejně rychle cestou soudní, a ježto — jak shora uvedeno — stížnost nepopírá, že by v daném případě nebylo existovalo nebezpečí v prodlení v onom širším, obvyklém slova smyslu, musil stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3454.

Zbrojní pasy: Jakákoliv okolnost způsobilá vzbuditi pochybnost o důvěryhodnosti žadatele jest dostatečným důvodem pro odepření zbroj. pasu.

Administrativní řízení. — Řízení před nss-em: Vývody odvodního spisu nelze odčiniti vadností sběhnuvší se ve správním řízení.

(Nález ze dne 7. dubna 1924 č. 12.496/23.)

Prejudikatura: Boh. 2306 adm.

Věc: Jindřich N. v K. proti ministerstvu vnitra stran odepření zbrojního pasu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Cestou instanční, naposled nař. rozhodnutím odepřeno bylo st-li vydání zbrojního pasu na dvouhlavňovou brokovnici a revolver, ježto nejsou splněny náležitosti v § 17 zbroj. patentu z 24. října 1854 vyžadované.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou shledal nss důvodnou.

Dle § 17 cit. pat. smí nositi zbraně jen ten, jemuž byl vydán úřadem zbrojní pas; pas tento smí býti vydán jen osobám nezávadným.

Pojem nezávadnosti není zákonem blíže vymezen, sluší proto se zřetelem k obyčejnému významu slova míti za to, že jakákoliv okolnost způsobilá vzbuditi pochybnost v důvěryhodnost žadatelovu, jest dostatečným důvodem pro odepření zbrojního pasu.

Jak nss již v nál. Boh. 2306 adm. vyslovil, jest otázka, zdali v tom kterém případě zjištěné okolnosti stačí, aby důvěryhodnost žadatele uvedly v pochybnost, otázkou skutkovou, k jejímuž řešení dospěti lze jenom hodnocením daných skutkových okolností.

Nss nemůže proto věcně přezkoumávati úsudek úřadu upírající žadateli nezákonnost, nýbrž může jen zkoumati, zdali si úřad opatřil věcné předpoklady pro tento úsudek způsobem procesně bezvadným a zdali závěr, který z předpokladů takto získaných vyvodil, neodporuje zásadám logického myšlení (§ 6 zák. o ss).

Z rozhodnutí úřadů správních, jež se ve všech třech stolicích omezily na zcela všeobecné odůvodnění, že st-li nedostává se vlastností požadovaných v § 17 zbroj. patentu, nelze poznati, které okolnosti pokládaly

úřady za rozhodné pro tento svůj úsudek. Z nař. rozhodnutí nelze seznati, které konkrétní okolnosti úřad pokládal za prokázané a jaký závěr z nich vyvodil, jest proto rozhodnutí nejasné a neposkytuje st-li možnost, aby se proti výroku úřadu hájil, dále jest i předcházející administrativní řízení vadným proto, že st-li nebyl během řízení výsledek provedených šetření sdělen a jemu dána možnost, aby vůči nim hájil své stanovisko.

K vývodům odvodního spisu, že st-l ze stylišace nál. přesně vystihl důvod zamítnutí své žádosti a zaujal k němu své stanovisko, že ve svém odvolání z výměru osp-é popírá závažnost svých slovních potyček a v odvolání z rozhodnutí zsp-é navrhuje prozkoumání svého duševního stavu, nepokládají-li ho úřady za příčetného a zdravého, dlužno podotknouti, že st-l ovšem musel předpokládati, že úřad má nějaký důvod pro zamítnutí žádosti a že důvod ten záleží v jeho osobních vlastnostech, ježto z á v a d n o s t může souviseti jen s povahou osoby, avšak odůvodnění nař. rozhodnutí, obmezující se na opakování slov zákona bez naznačení konkrétních skutečností, ponechává st-le v úplné nejistotě o tom, proti kterým konkrétním jemu přičítaným závadám se má brániti.

Vývody odvodního spisu nelze proto odčiniti vadnost sběhnuvší se ve správním řízení.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6, odst. 2 zák. o ss.

Č. 3455.

Živnostenské právo. — Osmihodinná doba pracovní: Ustanovený zástupce podle §ů 3 a 55 živn. řádu je trestný za nedodržení předpisů zák. o osmihodinné době pracovní, třebaš v rozhodné době byl na cestách; zástupce takový nemůže soukromou úmluvou přenést odpovědnost na osobu jinou, úřadu ve smyslu §ů 3 a 55 živn. řádu neohlášenou.

(Nález ze dne 7. dubna 1924 č. 12.554/23.)

V ě c: Dr. Ing. Miroslav Z. v Č. B. proti zemské správě politické v Praze stran odsouzení pro překročení osmihodinné doby pracovní.

V ý r o k: S t í ž n o s t z a m í t á s e j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím potvrzen byl nál. osp-é v Č. B. z 31. července 1922, jímž st-l uznán byl vinným přestupkem § 8 zák. z 19. prosince 1918 č. 91 Sb., že dne 22. června 1922 ve velkopekárně firmy pracovalo 10 dělníků na pracích u válů a u pecí před pátou hodinou ranní a odsouzen jako zástupce firmy té podle § 13 cit. zák. k pokutě 1200 K, pro případ nedobytnosti k vězení na 50 dnů.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto: Není sporno, že 23. června 1922 bylo již před pátou hodinou ranní pracováno v závodě firmy, jejímž zástupcem jest st-l, čímž jest prokázána objektivní skutková podstata přestupku § 8 cit. zák., který zakazuje pracovati v noci t. j. v době od 9. hod. več. do 5. hod. ranní, nejde-li o podniky nepřetržitě provozované, v nichž se z důvodů technických nesmí výroba zastaviti. Jde tedy pouze o to, komu se má v subjektivním směru přičísti vina na tomto trestním jednání.